

Kázeň z ev. Služieb Božích s **VP** (NK), 14. NE po Sv. Trojici,
6.9.2026; 8.30/10.00:
ES 189, 198, (VP 303), 490, A 71/628 a podľa programu, ev.: L 2,
41 – 52,

téma kázne: **Vidí nás ako prvý / Správna
odpoveď**

Lukáš 19, 3 - 5: (Zacheus) „*žiadal si vidieť Ježiša, ktorý to je. Ale nemohol pre zástup, lebo bol malej postavy. Pobehol teda vopred a vyliezol na divý figovník, aby Ho videl, lebo mal ísť tadiaľ. Keď Ježiš prišiel na to miesto, pozrel hore na neho a povedal mu: Zacheus, zostúp rýchlo, lebo v tvojom dome musím dnes zostať.*“

Milí bratia na milé sestry!

V Biblii opakovanie čítame, že ľudia túžili Ježiša vidieť, stretnúť sa s Ním (J 12,20n; Mt 13,16n; J 1, 41n). Tak to bolo aj u Zachea: „**žiadal si vidieť Ježiša**“ (L 19,3). Zacheus bol človekom kontrastov:

Postavou malý, no dostal sa najvyššie na poste zamestnancov, ktorí v okolí mesta Jericho vyberali od Židov poplatky pre rímskych okupantov. Neraz vyberal oveľa viac (bežné vraj bolo o 100 – 200% viac), ako bola stanovená tarifa. Ľudia ním preto pohrdali a videli v ňom zradcu a zlodeja.

Na jednej strane bol **profesijne zdatný a schopný**, na druhej strane kvôli práci pre pohanov – nepriateľov Židov a pre nepoctivosť –

nebol vo svojom meste **ani vážený, ani obľúbený**.

Bol bohatým v chudobnej krajine. Do jeho však domu neprichádzali hostia a na ulici ho nik nepozdravil. Bol **chudobný na priateľov**. Zacheus bol majetný **bohatý chudák**. V očiach Židov **beznádejný prípad**. **Stratený v očiach slušných ľudí a podľa nich stratený aj v očiach Božích**.

Chcel vidieť Ježiša. No nebolo to jednoduché. Keď ľudia stáli na okraji cesty a čakali na Ježiša, pôsobilo im ohromné potešenie, že Zachea nepustili medzi seba, neumožnili mu vidieť Ježiša. Dali mu pocítiť, aký malý a slabý v skutočnosti bol.

Zacheus si vedel pomôcť. Vyliezol na strom. Urobil sa väčším akým bol. **Jeho vyvýšená pozícia na strome vystihovala jeho život. Navonok bol vyššie ako ostatní, avšak osamelý, vyrađený**.

Chcel vidieť Ježiša, no Ježiš Ho vidí ako prvý. Pre Ježiša nik nie je stratený prípad. Ježiš neprejde asi pomimo Zachea. Vidí ho takého, aký naozaj je: osamelý a izolovaný. Výzvou: „*Zacheus, zostúp rýchlo*“, **Ježiš volá Zachea na pôdu skutočnosti**. V nej je Zacheus, v porovnaní s inými, malý a nepatrný. No zároveň je povzbudený Ježišom, aby sa viac neskrýval, ale bol sám sebou. Pre Ježiša je taký vzácny, že Ježiš

mu hovorí: „V tvojom dome musím dnes zostať.“ V Oriente platilo: Ten s kým jem – stolujem, je môj priateľ.

Meno Zacheus znamená Hospodin pamätá. A hoci Zacheus pri svojich prechmatoch na Hospodina nepamätal, Boh je verný a pamätá aj na beznádejný prípad.

Nepoznáme motív, prečo chcel Zacheus vidieť Ježiša. Podstatné je, že **Ježiš Ho vidí ako prvý. On vyhladáva hriešnika, oslovuje ho stáva sa jeho hostom.** Ježiš ukazuje, že pre Neho nik nie je stratený prípad.

Zacheus rýchlo zostupuje a s radosťou prijíma Ježiša. Je tu ktosi, kto sa s ním nehanbí byť za bieleho dňa, kto chce prísť k nemu – ľuďmi pohrdanému, najhoršiemu hriešnikovi z celého Jericha.

Pán Ježiš chce mať miesto v dome Zacheovom, ale aj v našom dome. Ved' Zacheus žije aj v nás. Spomeňme si len na rozličné nepoctivosti v našom živote. Na momenty, keď v myšlienkach či slovami mlátime druhých hlava – nehlava. Keď **síce blížnych neokrádame o peniaze, ale berieme im radosť zo života.** A to je tiež zlodejstvo. Kus Zachea – zacheovskej povahy žije aj v nás. Preto potrebujeme Osloboditeľa, Záchrancu, ktorý by nás vyslobodil zo zla v nás samých, z nášho

hriechu, z našej stratenosti. Ved' podobne ako Zacheus i my sme stratení. **Nie sme tam, kde patríme – tam, kde to od nás Pán Boh čaká.**

Pán Ježiš Zacheovi nič nevyčítal, nič od neho nepožadoval. No **Zacheus vie, že v Ježišovej blízkosti nemôže zostať taký, aký doposiaľ bol.** Nevyhovára sa na nepravé okolie, na tých, ktorí sa mu posmievali, že je krpec a on im chcel ukázať, že kýmsi je, že čosi znamená. Nevraví: Nie je to so mnou až také zlé, je veľa horších odo mňa. Štvornásobne vracia to, v čom druhých oklamal. Štvornásobnú náhradu predpisovalo rímske právo ako trest za krádež. Keď ju Zacheus ponúka, **verejne sa tým vyznáva zo svojich hriechov. Nemôže, nechce viac žiť tak ako dosiaľ.** Vie, čo ho od Pána Boha a od ľudí oddeľuje, čo mu chýba k pravému životu.

Nehovorí: Voľakedy v budúcnosti, keď budem mať menej práce, keď budem bližšie smrti, sa zmením. **Nechá sa Ježišovou láskou meniť hneď.** Vraví: „*Pane, polovicu svojho majetku dávam chudobným a ak som niekoho oklamal v niečom, vraciam to štvornásobne.*“ **Teraz dávam, teraz vraciam čo som nepoctivo získal. Zacheus správne odpovedá na Ježišovo spasiteľné konanie. Vie, že nestačí ísť za Ježišom iba v myšlienkach, len v srdci. Viera sa musí prejavíť aj navonok.**

Nemá zostať súkromnou záležitosťou, izolovanou od ľudí. Ako ten, ktorý prijal od Ježiša svetlo milosti a odpustenia, chce Zacheus sám niesť toto Ježišovo svetlo ďalším.

Ježiš Kristus prišiel na svet, aby spasil hriešnikov, **aby postavil nás, stratených, na to miesto, na ktorom nás chce mať Pán Boh. – Aby hľadal a spasil, čo bolo zahynulo. Stálo Ho to Jeho čistý, svätý život,** ktorý na kríži obetoval z lásky k nám. Zvestuje nám to aj Večera Pánova. Prijmime v nej Kristovu lásku, Jeho odpustenie i silu niesť Pánovo svetlo ďalším.

Na začiatku príbehu bol Zacheus majetný bohatý chudák. Zakomplexovaný, milujúci peniaze, nečestný, zapredávajúci svoju meno i vieru.

Na konci príbehu sa vďaka Ježišovmu milosrdenstvu zo Zachea stáva **chudobný boháč.** Stretnutie s Ježišom zmenilo jeho postoj k majetku i ľuďom. Hmotne sa stal chudobnejší, zato **bohatý na radosť, pokoj, priateľstvo a lásku.** Bohatý na porozumenie, že **veľkosť človeka** nespočíva **v tom,** koľko má a čo dosiahol, ale v tom, **že nemusí žiť ako stratený prípad, ale smie prinášať druhým svetlo nádeje.** Len otvoriť srdce Kristovi – prijať Ho do svojho domu. A nielen slovami, ale aj spôsobom života Mu ďakovať, že prišiel hľadať a spasiť, čo

bolo zahynulo To sa učme, v tomto vzrastajme aj v novom školskom roku. Amen.

*S použitím: Kol. autorov: Cesta Božieho ľudu (NZ) i myšlienok Ursuly Wilhelm a Jozefa Šelingu:
Martin Šefranko, ev. a. v. farár*